

BERU 1/2 ŽIVOT JAKÁ JE...

Stáda, 06 července 2011

Dobrý den kudlanky a kudlánci. Kdysi jsem sem také psala a dnes bych vám ráda řekla, jak se můj život vyvinul. Mé první manželství se tenkrát po 13 letech rozvedlo. Kvůli manželově milence. Ale ani pak jsem si dobrou nevybrala.

Ve druhém manželství můj manželova nevěsta potkala zas, a tak jsem se odstěhovala, ono pak tu další nevěsta neberete už tak tragicky, snad díky té první prožití, kdy jsem si "hnula se srdcem", jsem se už tolik netrápila... té mé odchodové době mi vkročil do cesty muž o hodně mladší, který se o mě staral, pomáhal mi, hladil mě a já jeho, tak nějak jsme to potřebovali v té době oba dva. Po nějakém čase se však manžel vzpamatoval a chtěl s každou cenu vrátit, ale já už nechci. Bohužel přitom ze dne na den o bydlení a donutilo mě to vzít ho k sobě mi líto ho nechat na ulici. Mermomocí pak chtěl, abychom to ještě zkusili. Neměla jsem moc chuti a ani se moc nesnažila, měla jsem s ním špatné zkušenosti. A výsledek? Nyní, po dvou letech, naše manželství funguje líp než dříve, on to s milenkou utnul, já s milencem ne, ale nikdo o tom neví. Ze začátku mi na manželství už nezáleželo a nevěsta jsem, a by to ještě mohlo být dobré, měla jsem proto ze dne na den. Díky svému milenci také na manželství přestala být otravná a otravovat tím naše soužití. Teď už svůj tajný souběžný život s nádherným milováním... Víím, že si můj milý čase najde tu pravou a mladší, s tím to také beru a moc bych mu to přála. Doma bych tohle nikdy nepřiznala, snažím se to brát tak, jak to přichází, brát to hezké, co život dává. Asi nic moc, co? Ale i tohle se v životě stává a já už nechci být jen "mužednicí".